

1 , ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ੱਕੀ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਨੇ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ, ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਧਾਰਨੀ ਹਾਂ ਕਿ *ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਗਵਾਹ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਦਾਗ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ। ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(7) ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮੁੜ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਆਬਕਾਰੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕਿਸੇ ਗੁਪਤ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਿੰਡ ਕੰਗਣਵਾਲ ਵਿਖੇ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਇਸ ਥੋੜੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਅਫੀਮ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵਾਪਸ ਥਾਣੇ ਆ ਗਈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਇਰਾਦਾ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਲਈ ਪਿੰਡ ਕੰਗਣਵਾਲ ਵੱਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਵਧਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ।

(8) ਆਮ ਸਥਾਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਰ ਸਰਕਿਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਚੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਐਸ ਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਟੀ.ਐਸ

ਅਪਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲ

ਐਸਸੀ ਮਿੱਤਲ ਜੇ.

ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਆਦਿ। .— ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ,- ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1977 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 1488-ਐਮ

18 ਮਈ 1977

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ (1974 ਦਾ II) — ਧਾਰਾ 170(1), 173(5) ਅਤੇ 209—

ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ — ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ — ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (ਐਸ. ਐਸ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)

ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤਾ 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 170 (1), 173 ਅਤੇ 209 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਅੱਗੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਥਿਤ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ - ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ - ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਚਨਬੱਧ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 6)।

482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 (ਸੀ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਡੀ.ਐਸ.

VP ਪਰਾਸ਼ਰ, AAG (Pb.), ਜਵਾਬਦਾਰ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

5. ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ. — (1) ਧਾਰਾ 34, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 306 (ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣਾ) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕੇਸ ਬਾਣਾ ਸਦਰ ਸੰਗਰੂਰ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਮੁਕੰਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ (ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ) ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਾਜ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੁਨਾਹ ਕਰਨ ਦਾ ਗੌਰਨ। ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਰੂਲਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ III ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 2. ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

"ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਗੌੜੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ (ਲਾਲ ਸਿਆਹੀ ਵਿੱਚ ਭਗੌੜੇ ਦਿਖਾਓ)।"

ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ, ਰਾਮ ਲਾਈ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਇਆ ਦੇਵੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਸੰਗਰੂਰ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 306, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ

ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ, ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 209 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(2) ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਸੰਘਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 170 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਥਾਣੇ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਜਿਸਨੂੰ ਜੁਰਮ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਏਗਾ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਸੌਂਪੇਗਾ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੱਸੇਗਾ ਜੋ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। com ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਹੈ:-[

ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ-

- (a) ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭੇਜੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦਾ ਹੈ;
- (b) ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਧਾਰਾ 161 ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 209 ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

"ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਰੇਗਾ-

(ੳ) ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਸੌਂਪ ਦਿਓ।

(3) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅੱਗੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਹਨ

ਨਾ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼-ਪੱਤਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਥਿਤ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(4) ਸਾਰੇ ਹੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (11) 'ਤੇ ਰਿਲਾਇੰਸ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ* ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕੁਝ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬੇਕਸੂਰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ. ਕੇਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇ ਗਏ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਜੋ ਹੁਣ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 209 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲਯੋਗ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

(5) ਕੀ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ, ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਫਿਲਹਾਲ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਪੂਰੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਪਟਾਨਨ ਵਿੱਚ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ - ਚਾਲਾ ਚੀਨ ਲਿੰਗਈਆ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2), ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ। ਹਾਂ-ਪੱਖੀ। ਮੇਰੇ ਲਈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨਾ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ।

(6) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ-ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ, ਰਾਮ ਲਾਈ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਯਾ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਕੇ. ਟੀ. ਐਸ

(1) 1961 PLR 571

(2) 1977 ਕਰ. ਐਲਜੇ 415

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ